

KOMT TOT HET WATER

Lezen:

Jesaja 55:1-7

Inleiding

Het aanbod van genade behoort tot het hart van het Evangelie. Toch roept deze uitdrukking ook vragen op. Hoe kan God genade aanbieden aan zondige mensen? Wie mogen komen? Wat betekent het dat Christus allen roept, terwijl de zaligheid toch alleen door Gods verkiezende genade tot stand komt?

“Aanbod van genade” is een gangbare theologische uitdrukking en geen letterlijk Bijbelcitaat. De Bijbel spreekt wel voortdurend over Gods uitnodiging, roepstem en bevel tot bekering en geloof. In Jesaja 55 klinkt die uitnodiging bijzonder ruim en dringend. Mensen die niets hebben en niets kunnen betalen, worden geroepen om te komen. De Heere biedt niet slechts iets aan, maar schenkt overvloedig wat een mens werkelijk nodig heeft: vergeving, vrede en leven.

Bijbelstudie

Jesaja 55 staat aan het einde van het troostboek van Jesaja. In de voorafgaande hoofdstukken heeft de profeet gewezen op de Knecht van de HEERE, Die zou lijden om de schuld van anderen te dragen. Tegen die achtergrond klinkt de oproep van Jesaja 55. De uitnodiging tot het water en de wijn staat niet los van het werk van de komende Verlosser. Gods genade is vrij voor de zondaar, maar zij is niet goedkoop. Zij is verworven door het lijden en sterven van Christus.

De eerste verzen richten zich tot ieder die dorst heeft. Dat beeld spreekt van geestelijke nood. Een mens kan veel bezitten en toch innerlijk leeg zijn. Zonde laat de ziel dorsten naar vrede met God, maar uit zichzelf zoekt de mens vaak water op plaatsen waar het niet te vinden is. Geld, eer, prestaties en godsdienstige inspanning kunnen de schuld niet wegnemen. Daarom vraagt de Heere indringend waarom mensen hun arbeid besteden aan wat niet verzadigt. De vraag is niet alleen: Wat doet u? Maar ook: Waar zoekt u uw leven?

Daarna klinkt de uitnodiging om te luisteren en te komen. Luisteren is in de Bijbel niet slechts informatie opnemen. Het betekent dat Gods Woord gezag krijgt en dat een mens zich eraan toevertrouwt. De Heere roept vermoeide en lege mensen niet om eerst zichzelf geschikt te maken. Zij mogen komen zoals zij zijn: schuldig, arm en dorstig. “Zonder geld en zonder prijs” is een letterlijke formulering in veel Bijbelvertalingen uit Jesaja 55:1. Het is geen aansporing tot vrijblijvendheid, maar een aanwijzing dat Gods genade niet gekocht of verdiend kan worden.

Tegelijk betekent dit niet dat de mens niets hoeft te doen. Jesaja roept op om de HEERE te zoeken en Hem aan te roepen. Ook zegt hij dat de goddeloze zijn weg en de onrechtvaardige zijn gedachten moet verlaten. De uitnodiging tot genade bevat dus ook een oproep tot bekering. Wie tot Christus komt, wil niet langer in zijn zonde blijven heersen. Bekering is geen betaling voor genade, maar de weg waarin Gods genade zichtbaar wordt ontvangen.

De Heere belooft aan degene die tot Hem terugkeert dat Hij Zich zal ontfermen en rijkelijk zal vergeven. Dat "rijkelijk" maakt duidelijk dat Gods vergeving niet karig is. Wij denken soms dat onze schuld te groot is, of dat wij na herhaalde zonden niet opnieuw tot God mogen komen. Jesaja wijst niet naar de waardigheid van de zondaar, maar naar de overvloed van Gods ontferming. Zijn gedachten en wegen zijn hoger dan die van ons. Dat betekent niet dat wij Gods genade nooit kunnen begrijpen, maar wel dat zij alle menselijke maat te boven gaat.

Het Nieuwe Testament laat zien dat deze belofte haar vervulling vindt in Jezus Christus. Christus nodigt in Mattheüs 11:28 de vermoeiden en belasten uit om tot Hem te komen. In Johannes 7:37 roept Hij ieder die dorst heeft op om tot Hem te komen en te drinken. Deze woorden maken duidelijk dat de genade niet alleen een algemene gedachte is. Zij is verbonden aan de Persoon van Christus. Buiten Hem is geen vergeving, maar in Hem is een volle zaligheid voor ieder die gelooft.

Ook Openbaring 22:17 sluit hierbij aan: wie dorst heeft, mag komen, en wie wil, mag het water van het leven nemen, om niet. Deze laatste uitnodiging van de Bijbel onderstreept de vrijmoedigheid waarmee het Evangelie verkondigd mag worden. De gemeente hoeft niet eerst te weten wie verborgen uitverkoren is voordat zij iemand tot Christus mag roepen. Gods bevel en belofte komen tot mensen zoals zij zijn. Handelingen 17:30 zegt dat God alle mensen overal beveelt zich te bekeren. In 2 Korinthe 5:20 worden gezanten van Christus opgeroepen om mensen namens God te smeken zich met God te laten verzoenen.

Toch moeten wij het aanbod van genade niet verwarren met een menselijke aanspraak. Niemand kan zeggen: God is verplicht mij te redden omdat het Evangelie tot mij komt. Genade is juist onverdiende gunst. De Heere geeft wat Hij niet verplicht is te geven. Evenmin mogen wij de uitnodiging verzwakken door te zeggen dat zij alleen bestemd is voor mensen die al tekenen van genade bij zichzelf ontdekken. De Bijbel roept juist zondaren op om te komen. De onbekwaamheid van de mens is geen reden om Christus niet te zoeken; zij is een reden om geheel van Hem afhankelijk te worden.

Daarmee blijft de spanning tussen Gods soevereine genade en onze verantwoordelijkheid staan. De Bijbel leert beide. God maakt levend en trekt tot Christus, en de mens wordt werkelijk geroepen om te komen, te geloven en zich te bekeren. Wij hoeven deze waarheden niet tegen elkaar uit te spelen. Wie verloren gaat, kan de schuld niet bij God leggen; wie behouden wordt, heeft dat uitsluitend aan Gods genade te danken.

Voor mannen die vertrouwd zijn met kerk, Bijbel en geloofstaal kan het gevaar bestaan dat het aanbod van genade alleen een bekende leerstelling blijft. Jesaja vraagt echter om een

persoonlijke reactie. Waar zoekt u verzadiging? Luistert u werkelijk naar Gods stem? Belijdt u uw zonde, of probeert u haar te verbergen? Het Evangelie zegt niet slechts dat er genade bestaat. Het roept u tot Christus, de enige Zaligmaker. Zijn uitnodiging is ruim, Zijn belofte betrouwbaar en Zijn vergeving overvloedig. Daarom mag u niet blijven staan bij uw onwaardigheid. U wordt geroepen om te komen.

Gespreksvragen

1. Wat maakt Jesaja 55:1-7 duidelijk over de geestelijke toestand van de mens?
2. Wat betekent het dat Gods genade “zonder geld en zonder prijs” wordt aangeboden?
3. Waarom hoort de oproep tot bekering bij het aanbod van genade?
4. Hoe laat Jesaja 55 zien dat Gods vergeving overvloedig is?
5. Welke verbinding legt het Nieuwe Testament tussen de uitnodiging van Jesaja en Jezus Christus?
6. Waarom is het aanbod van genade geen menselijke aanspraak op behoud?
7. Hoe kunnen Gods soevereine genade en de verantwoordelijkheid van de mens beide worden beleden?
8. Waar wordt u persoonlijk door Jesaja 55 toe opgeroepen?